

L'APLECH DE LA SARDANA

Davant de «Villa - Juana.»

Per la montanya.

(Fot. de BRANGULÍ.)

Montero, Armijo, Moret, Romanones, Salvador, Canalejas y Gasset...
 ¡Que bé digné en Campoamor!
 —No existe más que una verdad, y es esta: no vale nuestra vida lo que cuesta.

Home polítich de gran activitat fou el barbut D. Alexandre Pidal.
 Però ara fa molt temps que no 's maneja.

—Altra feina hi há—diu ell.
 Y la seva feina consisteix en agabellar càrrechs y sous.

Ultimament ha pescat la Presidencia del Consell d'Administració de la Tabacalera, que és una breva colossal.

La suma anual dels sous que disfruta aquest aprofitat polítich ascendeix á 60,000 duros.

Un criader de sangoneras refondit en una sola.

En Soriano, á propòsit del meeting del Frontó Condal de Madrid, en el qual se doná un espectacle tant trist d'incultura, digué que las imposicions d'abaix són com las cataratas dels rius.

Nosaltres creyém que, quan no tenen altre objecte que pertorbar als partits y desprestigiar als homes que valen, ja ho són com las cataratas, però com las que 's forman als ulls produhint la ceguera, las tentinas, las topadas y las caigudas.

Ventatjas dels trustos oficials.

La Societat General Sucrera, que feya anys no repartia dividendo, ha acordat distribuir á compte, 15 pessetas per acció.

L'Estat, per medi dels procediments monopolistas, té l'habilitat de convertir en bon sucre la bilis del pobre país explotat.

En Maura s'ha decidit á imitar á n'en Romero Robledo reunint de nit als diputats de la majoria y obsequiantlos ab un thé.

El thé ab pastas endolsa 'l paladar, y paladars endolcits, voluntats enllemnidas.

Y després que ja ho diu l'adagi:

—Val més un té que un te daré.

Llegeixo:

«A Saragossa sigué detingut un individu perquè tenia cara de terrorista.»

Ja és extrany. Perqué difícilment se pot saber en qué consisteix una cara de terrorista.»

Sobre tot en un país com el nostre, en el que lo que abunda són las caras de aterrorisats.

A Albí (Fransa) van entrar lladres en el Palau de Justicia, apoderantse d'uns mil franchs.

Naturalment que la justicia no va veure res.

Com que á la pobreta la tenen sempre ab una vena als ulls!...

XARADAS CASSADAS

AL VOL... D'UNA BARBERIA

I
 —¿A qui tocs, ara?

—Vosté
 tercera inversa-primera...
 assentat á la dos-tres-
 invers-hu que estich d'espera
 fa mitja hora...

—Donchs, veniu...

¡Quina dos-primera al revés
 vaig á deixarli més mac!..
 No 'm tindreu pas res que tres.
 ¿Voleu que us deixi el bigoti?
 —¿Segon! se 'l pot ben guardar,
 Tot: ¿no veu que si me'l deixa
 á vosté li ha de faltar?

II

—¡Ay!

—¿Qué?

—¡Ja m'has tallat, Tot!

¡Mira: veus? ¡Ets un barber
 de tres-dos! ¡Barbaritats
 prima-invers el que sabs fer!

—Peró, calmis, home: aixó

no ha estat res, al tres, Manel...

—¿Que no ha estat res?... ¡No crech pas
 que 'm tornis á pendre 'l pel!

J. MORET DE GRACIA.

LA DONA «IRREBATIBLE»

El meu amic Garibaldi diu que la dona és la bestia més hermosa de la creació. Y sosté 'l dictat de bestia dihent que 'ls hi serveixi de res el seu suposat talent.

No obstant, hi ha donas que no cauhen may, á las que no se las pot abatre de cap manera. Una mena de mujeres irrefragables, més tossudas que un ase tossut. Perque, dit sia en honor dels ases, n'hi há que—¡aninacions!—no 'n són gens.

Y aquesta dona irrefragable no creguéu que s'hagi d'anar á buscar ab un fanal, ni molt menos. ¡No, senyors! Está á l'alcans de tolas las fortunas y és ben barata de mantenir.

Y aquí del meu secret y de la meua sabiesa.

Receta para hacer una mujer asegurada de caídas:

Talléu ó partiu pel mitj una bala de fusell.

Enganxéula després sobre una rodella, tallada, rodanxa, ó com volgueu dirli, de tap de suro.

Fixeu, enganxeu ó claveu, per qualsevol procediment, una nina ben lleugera damunt de la peana de suro. (Una d'aquestas ninetas de celuloide, per exemple.)

Y aquesta nina, aquesta dona, sempre estarà dreta, per esforços que feu pera ferla ajaure.

Y una dona que may s'hi deixi caure, ¿qui 'm negará que és mitja garantia y que és mitja tranquilitat en els temps que corren?

SALOMÓ.

CORRESPONDENCIA

E. R. M.: Verdaderament és massa semblant.—
 J. C.: El seu conte «La Felicitat» está bé relativament, però no encaixa ab el caràcter jocós ó agressiu del nostre periòdic. Envihi cosas de broma. Deixis de simbolismes amorosos. ¡Samassilla! ¡Samassilla!—P. P. L.: Els versos que envia, com á versos originals de vosté, están molt bé. Ara, com á versos originals de vosté, están... «afanats». Vosté será una bona persona, però lo que ha fet és una «sinvergüencería». Li dich en castellá pera que li fassi més mal. A la segona li posaré 'l nom en lletres de pam y mitj. Y quan torni á veure lletra de vosté 'm cordaré l'americana.—J. de M. y B.: «L'Instantánia» ja está bé. Però ¿á quina secció ho enquibim? Ne n'hi há. Envihi cosas festivas.—J. M., Girona: No están bé.—A. Q.: Es «fent» y no «fen».—M. C. O.: No tenim secció apropiat.—Manel del Sisé: ¡Uval! Anirá.

GARIBALDI.

Tobella y Costa: Asalto, 45 - BARCELONA.